

3 martie 2019 • DUMINICA A VIII-A D.P.A. • Sf. Cunegunda,
împ.; Marin, ostaș m.

LECTURA I

**Nu lăuda pe nimeni înainte
de a-l fi auzit vorbind.**

*Citire din cartea lui Ben Sirah
27,4-7*

Când se scutură sita, rămâne mizeria; tot așa, defectele omului ies la iveală în discursul lui. Vasele olarului, cuptorul le încearcă, iar încercarea omului este în conversația lui. Rodul pomului arată îngrijirea lui; tot așa, cuvântul revelează gândirea inimii omului. Înainte de discurs, nu-l lăuda pe om: aceasta este încercarea oamenilor.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

*Ps 91(92),2-3.13-14.15-16 (R.:
2a)*

**R.: Cât de frumos este să-l
lăudăm pe Domnul!**

Cât de frumos este să-l lăudăm
pe Domnul,

să cântăm numele tău,
Preaînalte,
să facem cunoscută de dimineață
îndurarea ta
și noaptea fidelitatea ta! **R.**

Cel drept va înflori ca un palmier,
va crește ca un cedru din Liban.
Cei plantați în casa Domnului
vor înflori în curțile Dumnezeului
nostru. **R.**

Ei aduc roade și la bătrânețe,
își păstrează seva și prospețimea,
ca să facă cunoscut că: "Domnul,
stânca mea, este drept,
în el nu este nedreptate". **R.**

LECTURA A II-A

**Mulțumire fie lui
Dumnezeu, care ne dă
victoria, prin Domnul
nostru Isus Cristos.**

*Citire din Scrisoarea întâi a
sfântului apostol Paul către
Corinteni 15,54-58*

Fraților, când ființa aceasta supusă putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și ființa aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul scris: “Moartea a fost înghițită de victorie. Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău?” Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este Legea. Însă mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos. Așa încât, frații mei iubiți, fiți tari, neclintiți; prisosind totdeauna în lucrarea Domnului, știind că munca voastră nu este zadarnică în Domnul!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,15-16

(Aleluia) Păziți cuvântul vieții, ca să fiți în mijlocul lumii ca niște făclii mereu aprinse! (Aleluia)

EVANGHELIA

Gura lui vorbește din prisosul inimii.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 6,39-45

În acel timp, Isus le-a spus și o parabolă: “Poate un orb să

conducă un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă? Discipolul nu este superior învățătorului, dar orice discipol instruit va fi la fel ca învățătorul său. De ce, așadar, vezi paiul din ochiul fratelui tău, însă nu iei în seamă bârna din ochiul tău? Cum poți să-i spui fratelui tău: «Frate, lasă-mă să scot paiul din ochiul tău!» atunci când nu vezi bârna din ochiul tău? Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea limpede să scoți paiul din ochiul fratelui tău! Căci nu este niciun pom bun care să facă fructe rele și, iarăși, niciun pom rău care să facă fructe bune, pentru că orice pom se cunoaște după fructele proprii: doar nu se culeg smochine din spini și nici struguri din măracini. Omul bun scoate binele din tezaurul bun al inimii sale, iar cel rău scoate răul din tezaurul rău al inimii sale. Căci gura lui vorbește din prisosul inimii”.

Cuvântul Domnului

În prima lectură Ben Sirah ne dă trei sfaturi pentru cunoașterea semenilor:

1) pleava rămâne numai când se cerne grâul; 2) numai după arderea din cuptor se pot alege oalele bune de cele rele, și 3) pomul se cunoaște după fructele pe care le face. La ce servesc aceste sfaturi? De a nu lăuda pe nimeni înainte de a-l cunoaște, fiind știut că lauda adusă celui rău îl face și mai rău; apoi pe cel rău îl poți învinge numai după ce l-ai cunoscut. Lectura a doua ne arată că de la cei răi ne vine răul cel mai mare, păcatul și prin păcat moartea sufletului. Biruința noastră asupra păcatului și a morții o avem numai prin Cristos. Ca recunoștință ni se cere multă străduință de a fi colaboratori la opera de înlăturare a păcatului din lume. Nu putem să fim colaboratori ai mântuirii dacă mai întâi nu ne cunoaștem pe noi înșine în spirit de credință. Evanghelia ascultată ne cere acest lucru: ca să vedem bârna din ochiul nostru. Deseori ne credem drepti și sfinți și-i condamnăm pe alții, dar oare Dumnezeu are aceeași părere despre noi, el care găsește pete și în îngeri, nu vede că și noi suntem cu bârna în ochi?

Întreaga istorie dă mărturie de efectele dezastruoase ale păcatului pe care omul îl vede în altul și nu-l vede în sufletul său. Toți dăm vina pe Adam și Eva. Adam vinovat, cu bârna în ochi, a îndrăznit să vadă paiul din ochiul lui Dumnezeu, zicând: Femeia pe care mi-ai dat-o mi-a dat și am mâncat. Prin urmare: Ești vinovat că mi-ai dat-o. Adevărul este că având bârna în ochi vedem greșeli și acolo unde nu sunt. Din acest motiv vinovăția este mai mare. Un singur păcat, într-o fracțiune

de secundă, l-a schimbat chiar pe Lucifer din înger al luminii în înger al întunericii, fiindcă nici o bârnă nu-i mai mare decât mândria, pe care nu și-a văzut-o în ochii săi, devenind veșnic dușman al lui Dumnezeu. Un singur păcat i-a destituit pe Adam și Eva din starea de prietenie cu Dumnezeu, lipsindu-i de orice dar supranatural și preternatural, condamnându-i la moarte și trăgând după ei omenirea întreagă. Numai pătimirile lui Isus ne descoperă cât este de mare răutatea și puterea distrugătoare a păcatului. Mădularele sfârtecate ale lui Cristos, insultele dușmanilor și, mai ales, moartea atât de crudă, toate ne spun că păcatul este un fel de deicid, uciderea lui Dumnezeu. Ce nerecunoștință! El, care a trecut pe pământ făcând numai bine, are parte de atâta nerecunoștință! El, Fiul lui Dumnezeu, din cauza păcatului, a devenit „omul durerilor... lovit de Dumnezeu și umilit... străpunș pentru fărădelegile noastre, nimic din cauza păcatelor noastre”. De ce? Omul nu-și vede bârna din ochi.

Cu toate acestea, Cristos a îmbrățișat moartea de bunăvoie spre a-l salva pe omul păcătos. Mielul nevinovat, prin sângele său vărsat de bunăvoie, ne-a meritat viața și prin el ne-a împăcat cu Dumnezeu, cu sine și cu noi înșine și între noi și ne-a scos din sclavia satanei și a păcatului, ca noi să dobândim puterea necesară de a scoate bârna din ochii noștri, și apoi paiul din ochii aproapei.

Anton Dancă, VADEMECUM,
(Considerații, pilde și exemple pentru
solemnități și duminici), Anul C,
Editura „Presa Bună”, 2005

Sfântul săptămânii

Sf. Francisca Romana (1384-1440)

Francisca s-a născut și a crescut la Roma, într-o familie nobilă și bogată. Ar fi vrut să îmbrățișeze viața monahală, dar după voința părinților ei s-a căsătorit de timpuriu. A avut trei copii. Viața ei nu a fost lipsită de încercări. Soțul ei a fost bolnav timp de mulți ani, doi dintre copiii lor au murit în timpul unor epidemii de ciumă. Francisca a practicat mereu faptele de caritate, îngrijindu-se de bolnavi și de săraci. A fondat o confraternitate de oblate pe lângă mănăstirea benedictină "Sf. Maria cea Nouă". Ea însăși, după moartea soțului, s-a alăturat oblatelor la Tor di Specchi, organizate între timp în congregație, dar fără a fi supuse clauzurii și fără a depune voturi formale. A fost canonizată în anul 1608 de Papa Paul al V-lea.

Calendarul săptămânii 3-10 martie 2019

3	D	† DUMINICA A VIII-A D.P.A.; Sf. Cunegunda, împ.; Marin, ostaș m.
4	L	Sf. Cazimir, rege**; Sf. Ioan Anton Farina, ep.
5	M	Ss. Luciu I, pp.; Teofil, ep.; Adrian din Cezareea, m.
6	M	MIERCUREA CENUȘII (post și abțință); Sf. Coletta, fc.; Fer. Roza din Viterbo, fc.
7	J	Ss. Perpetua și Felicitas, m. (*)
8	V	Sf. Ioan al lui Dumnezeu, clg. (*)
9	S	Cei 40 de Ss. ostași capadocieni, m. (*); Sf. Francisca Romana, clg. (*)
10	D	† DUMINICA I DIN POST.; Sf. Simpliciu, pp.

Gândul săptămânii

"A vorbi de rău despre oameni ne deprinde să-L defăimăm pe Dumnezeu."
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Berti, gioba.it

